

דְאָמְרוּ נַעֲשֵׂה וְנִשְׁמַע, מִיַּד שְׁקֻטָה, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים עו) אֲרִיץ יִרְאֶה וְשְׁקֻטָה. יִרְאֶה בְּקַדְמֵיתָא, וּלְבַסּוּף וְשְׁקֻטָה.

רַעֲשֵׂה. כִּיּוֹן שְׁאָמְרוּ נַעֲשֵׂה וְנִשְׁמַע, מִיַּד שְׁקֻטָה, זְהוּ שְׁכַתוּב (תהלים עו) אֲרִיץ יִרְאֶה וְשְׁקֻטָה. יִרְאֶה בְּהַתְחַלָּה, וּלְבַסּוּף וְשְׁקֻטָה.

וְהָא חֲזִי, בְּגִין דִּישְׂרָאֵל אָמְרוּ נַעֲשֵׂה, לֹא דְחִלִּין מִן כָּל עֲשִׂיָּה, דִּינְכִלוֹן כָּל חֲרָשֵׁי דְעֻלְמָא לְמַעַבְד, וְלֹא מִכָּל קְסָמִין וְחֲרָשִׁין דְעֻלְמָא. מְאִי טַעְמָא. חַד, בְּגִין דָּא. וְחַד, בְּגִין דְכַד אִפִּיק לִוְן קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא מִמְצָרִים, תְּבַר קְמִיָּהוּ כָּל זִינֵי חֲרָשֵׁי וְקְסָמִין, דְלֹא יִכְלִין לְשַׁלְטָאָה עֲלֵיהוּ, וְהֵיכָּא שַׁעְתָּא דְאַתָּא בְּלֶק, הָוֵה יָדַע דָּא. מִיַּד וַיִּשְׁלַח מְלָאכִים אֶל בְּלַעַם בֶּן בְּעוֹר פְּתוּרָה אֲשֶׁר עַל הַנֶּהָר וְגו'. מְאִי פְתוּרָה. אֲלֵא דִינְתַקִּין פְּתוּרָא, וַיִּבְעֵי מִתַּמָּן עֵיטָא, מָה יַעֲבִיד. אֲשֶׁר עַל הַנֶּהָר, עַל הַנֶּהָרִים מִיבְעֵי לֵיהּ, מְאִי עַל הַנֶּהָר. וְדָאֵי הַכִּי הוּא, דְעַל חַד נִהְרָא קִיַּמָּא תְדִיר.

וְכַא וְרָאָה, מִשּׁוּם שִׁישְׂרָאֵל אָמְרוּ נַעֲשֵׂה, לֹא פּוֹחַדִּים מִכָּל עֲשִׂיָּה שִׁיּוּכְלוּ כָּל מְכַשְׁפֵי הָעוֹלָם לַעֲשׂוֹת, וְלֹא מִכָּל קְסָמִים וְכַשְׁפִּים שֶׁל הָעוֹלָם. מָה הַטַּעַם? אֶחָד בְּגִלְלָה זֶה, וְאֶחָד מִשּׁוּם שְׁפִשְׁהוּצִיא הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא אוֹתָם מִמְצָרִים, שְׂכַר לְפָנֵיהֶם כָּל מִינֵי כַשְׁפִּים וְקְסָמִים שֶׁלֹּא יוּכְלוּ לְשַׁלֵּט בָּהֶם, וְאוֹתָהּ שַׁעָה שְׂכַר בְּלֶק הוּא יָדַע זֹאת. מִיַּד - וַיִּשְׁלַח מְלָאכִים אֶל בְּלַעַם בֶּן בְּעוֹר פְּתוּרָה אֲשֶׁר עַל הַנֶּהָר וְגו'. מָה זֶה פְּתוּרָה? אֲלֵא שִׁינְתַּקִּין שְׁלַחַן וַיִּרְצָה מִשֶּׁם עֲצָה מָה לַעֲשׂוֹת. אֲשֶׁר עַל הַנֶּהָר? ! עַל הַנֶּהָרִים הִיָּה לוֹ לְכַתֵּב! מָה זֶה עַל הַנֶּהָר? וְדָאֵי כַּךְ זֶה, שְׁעַל נִהַר אֶחָד עוֹמֵד תָּמִיד.

רַבִּי אֱלֻעָזָר וְרַבִּי אַבָּא, הוּוּ אֲזִלִּי לְמִיחְמֵי לְרַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן לְקוֹנִיָּא, חֲמוּי דְרַבִּי אֱלֻעָזָר, קָמוּ בְּפִלְגוּת לִילִיָּא לְמַלְעֵי בְּאוּרֵיָּתָא, יְתָבוּ. אָמַר רַבִּי אֱלֻעָזָר, הַשְׁתָּא הוּא עַדְנָא, דְקוֹדְשָׁא בְּרִיף הוּא עָאֵל בְּגַנְתָּא דְעַדְוִן, לְאַשְׁתַּעֲשַׁע בְּצַדִּיקֵיָּא דְתַמָּן. אָמַר רַבִּי אַבָּא, שַׁעֲשׂוּעָא דָּא מְאִי הוּא, וְהִיף יִשְׁתַּעֲשַׁע בָּהּ. אָמַר רַבִּי אֱלֻעָזָר, מְלָה דָּא רְזָא סְתִימָא אִיהוּ, (דף קצ"ג ע"ב) טְמִירָא לְגַבִּי, דְלֹא יָדִיעַ. אָמַר לֵיהּ, וְכִי בְּרִיקְנֵיָּא הוּוּ סְמִכִין רַבְרַבִּין דְמַקְדָּמַת דְנָא בְּהֵאֵי עֻלְמָא, דְלֹא יָדַעוּ, וְלֹא רָדְפוּ אַבְתָּרָה לְמַנְדַּע עַל מָה קִיַּמִּין בְּהֵאֵי עֻלְמָא, וּמָה הוּוּ מְחַכְּפָאן בְּהֵאֵי עֻלְמָא.

רַבִּי אֱלֻעָזָר וְרַבִּי אַבָּא הָיוּ הוֹלְכִים לְרֵאוֹת אֶת רַבִּי יוֹסִי בֶּן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן לְקוֹנִיָּא, חֲמוּי שֶׁל רַבִּי אֱלֻעָזָר. קָמוּ בְּחֻצוֹת הַלֵּילָה לַעֲסֹק בְּתוֹרָה. יִשְׁבּוּ. אָמַר רַבִּי אֱלֻעָזָר, כַּעַת הוּא הַזְּמַן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא נִכְנָס לְגִין עַדְוִן לְהַשְׁתַּעֲשַׁע בְּצַדִּיקִים שֶׁל שָׁם. אָמַר רַבִּי אַבָּא, שַׁעֲשׂוּעַ זֶה מָהוּ? וְאִיף מִשְׁתַּעֲשַׁע בָּהֶם? אָמַר רַבִּי אֱלֻעָזָר, דְּבַר זֶה סוּד נִסְתָּר הוּא, טְמִיר אֵלֵי, שְׁלֹא יָדוּעַ. אָמַר לוֹ, וְכִי בְּרִיקְנוּת הָיוּ עֲמוּדִים גְּדוּלִים שְׁמֵלְפָנִים בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׁלֹא יוֹדְעִים וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֶיהָ לְדַעַת עַל מָה עוֹמְדִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלָמָּה הָיוּ מְצַפִּים בְּאוֹתוֹ עוֹלָם? פְּתַח רַבִּי אֱלֻעָזָר וְאָמַר, (ישעיה כה) ה' אֱלֹהֵי אֶתָּה אֲרוֹמְמָךְ אוֹדָה שְׁמֶךְ כִּי עֲשִׂיתָ וְגו'. הָאֵי קָרָא רְזָא דְמַהִימְנוּתָא אִיהוּ. יְיָ, רְזָא עֲלָאָה, שִׁירוּתָא דְנִקְוָדָה עֲלָאָה סְתִימָא דְלֹא יָדִיעַ.

ראשית נקדה עליונה נסתרת שלא ידועה. אלהי - סוד (מלכים-א יט) קול דממה דקה, והיא הראשית שעומדת לשאלה, ונסתרה ולא ידועה, ואין מי שמשיב עליה, משום שהיא נסתרת וטמירה וגנוזה.

אתה - זו הימין, ראשית שעומדת לשאלה ולהשיב בה, והוא כהן עליון, כמו שנאמר (תהלים קי) אתה כהן לעולם על דברתי מלפי צדק. מה זה על דברתי מלפי צדק? אלא כהן עליון זה, שהוא עומד על דבר, משום שאותו דבר לא עומד אלא בימין. ואותו דבר מהו? מלפי צדק, כף שמו. ומה שנאמר דברתי, משום שנקשר בדוד. וכל דברי השבח שלו באו באותו דבר. ועל זה דברתי. ומשום זה, אתה - זה כהן. והרי בארנו ששאלה מקומות הם שכל אחד נקרא אתה.

ארוממך, הכל כאחד. אודה שמך כראוי, ושם זה דוע. פי עשית פלא, פסוי ולבוש להתלבש אור נסתר עתיק, ראשית הדרגה העליונה, אדם הראשון, טמיר בכסוי של אור אחר.

דבר אחר פי עשית פלא - פי עשית אל"ף. ומהו אל"ף? הרי שנינו, אל"ף בי"ת, אלף בינה. אבל דמות של א' היא שלשה צדדים, ראשית הסוד העליון של אדם הראשון, משום שבדמות א' יש שתי זרועות, אחת מכאן ואחת מכאן, והגוף באמצע, והכל סוד אחד, והוא סוד היחוד - א'. ומשום כך אלף לחשבון אחד, והינו פי עשית פלא. ורב המנונא סבא אמר כך, פי עשית פלא, פלא זוהי דרגה אחת מאותם פלאות חכמה, ומיהו? זה (איוב כח) נתיב לא ידעו עיט. והוא פלא.

אלהי, רזא (מלכים א יט) קול דממה דקה, ואיהו שירותא דקיימא לשאלא, ואסתים ולא ידיע, ולית מאן דאתיב עליה, בגין דאיהו סתים וטמיר וגניז.

אתה, דא ימינא, שירותא דקיימא לשאלא, ולא אתבא ביה, והוא כהן עלאה. כמה דאת אמר (תהלים קי) אתה כהן לעולם על דברתי מלפי צדק. מאן על דברתי מלפי צדק. אלא כהן עלאה דא, איהו דקיימא על דבר, בגין דההוא דבר לא קיימא, אלא בימינא. וההוא דבר מאן איהו. מלפי צדק, כף שמייה. ומאי דאמר דברתי, בגין דאתקשר ביה בדוד. וכל מלי שבחא דיליה, בההוא דבר אתיין. ועל דא דברתי. ובגין כך, אתה דא כהן. והא אוקימנא, דתלת דוכתי אינון, דאקרי כל חד אתה.

ארוממך פלא כחדא. אודה שמך פדקא יאות, והאי שם ידיע. פי עשית פלא, פסויא ולבושא, לאתלבשא נהורא סתימא עתיקא, ראשיתא דרגא עלאה, אדם קדמאה, טמירא בכסויא דנהורא אחרא.

דבר אחר פי עשית פלא, פי עשית אל"ף. ומהו אל"ף. הא תנינו, אל"ף בי"ת, אלף בינה. אבל דיוקנא דא, איהו תלת סטרין. ראשית דרזא עלאה דאדם קדמאה. בגין, דבדיוקנא דא, אית תרין דרועין, חד מכאן, וחד מכאן, וגופא באמצעיתא, וכלא רזא חדא. ואיהו רזא דיחודא, א'. ובגין כך אלף לחושבנא אחד, והיינו כי עשית פלא. ורב המנונא סבא אמר הכי, פי עשית פלא, פלא דא הוא חד דרגא מאינון פלאות חכמה. ומאן איהו. דא (איוב כח) נתיב לא ידעו עיט. ואיהו פלא.

עצות מרחוק קרא להאי בקדמיתא פלא, והכא
אמר פלא עצות מרחוק. אלא התם
אצטרף לממני שית סטרין לדרגין עלאין,
(ישעיהו ו) פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום.
והכא, לא אתא לממני השבנא. אבל עצות
מרחוק מאי ניהו. תרי בדי ערבות. דכל עיטא
דנביאי מתמן אתיא. אינון אקרון עצות
מרחוק. אמונה אומן, תרין דאינון חד, נהר
וגן. דא נפיק מעדן, ודא אשתקי מיניה. הא
הכא, כל רזא סתימא דמהימנותא.

השלמה ממהשממות (סימן י)

עצות מרחוק. קרא לזה בתחלה
פלא, וכאן אמר פלא עצות
מרחוק. אלא שם צריך למנות
ששה צדדים לדרגות עליונות,
(ישעיהו ט) פלא יועץ אל גבור אבי
עד שר שלום. וכאן לא בא
למנות חשבון. אבל עצות מרחוק
מי הם? שני בדי ערבות, שכל
עצה של הנביאים בא משם.
הם נקראים עצות מרחוק. אמונה
אמן, שנים שהם אחד, נהר
וגן. זה יוצא מעדן, וזה משקה
ממנו. הרי כאן כל הסוד הנסתר
של האמונה.

השלמה ממהשממות

סימן י

שהם אחד, נהר וגן. נהר שיוצא
מעדן וגן שהשקה ממנו. כאן כל
הסוד הסתום של האמונה.
ולמדנו שמי שמתעורר בלילה
באותה שעה שנכנס הקדוש ברוך
הוא יחד עם הצדיקים בגן, צריך
לומר פסוק זה ברצון הלב ולכוון
דעתו בו, ואחר כך אודף על פי
נוראות נפלאותי נפלאים מעשיך
ונפשי ידעת מאד. (ואחר כך ונהר יצא
מעדן וגן). וזהו שבח החסידים
הראשונים כשהתעוררו בחצות
הלילה, ואחר כך מסדרים השבח
שלהם ועוסקים בתורה.

מהו שעשועו של הקדוש ברוך
הוא? אלא כל הצדיקים
שעומדים בדמיותיהם
ומתלבשים בגן בכל יום ויום,
כיון שרוחצים בטל שעתיד
הקדוש ברוך הוא להחיות בו
מתים, נכנסים כלם למשיח
ושואלים מה ששואלים, והרי
התעוררו החברים.

אחר כך מתכנסים ומשתדלים
כלם בדעת עליונה בכל הישיבות
ששם, ועליהם כמה ממנים,
הוא

דאינון חד נהר וגן. נהר דנפיק מעדן וגן
דאשתקי מיניה. הכא כל רזא סתימא
דמהימנותא. ואוליפנא, האי מאן דאתער
בליליא, בההיא שעתא דעאל קדשא בריך
הוא בהדי צדיקיא בגנתא. איצטרף לומר
קרא דא, ברעותא דלבא. ולכוונא דעתייה ביה.
ובתר (תהלים קל"ט) אודף על פי נוראות נפלאותי
נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד. (ולבית ונהר
יוצא מעדן וגן) והיינו שבחא דחסידי קדמאי כד
מתערי בפלגות ליליא. ובתר מסדרי שבחיהו
ולעאן באורייתא.

שעשועא דקודשא בריך הוא מאי הוא. אלא,
כל צדיקיא דקומין בדיוקניהו
מתלבשין בגנתא בכל יומא ויומא. כיון
דאתסחאן בטלא דזמין קדשא בריך הוא
לאחייא ביה מתייא, עאלין פולהון לגבי
משיח ושאלין מה דשאלין, והא אתערו
חברייא.

לבתר מתכנשין ומשתדלין פולהו בדעתא
עלאה דכולהו מתיבתי דתמן ועלייהו
כמה ממנן. ומתחדשי תמן כמה חדושין
ומתחדשים שם כמה חדושים בתורה. אחר כך יוצאים כלם

בְּאוֹרֵי־תֵא. לְבַתֶּר נִפְקֵי כּוּלְהוּ וְחֻמָּאן פֶּד אֲתֵי
אַלְיָהוּ לְגַבֵּי אֲבָהֶן. אִיהוּ נִפְיָק וְאִינְהוּ עֲאֵלִין
וְקִיִּמָן קִמֵּי אֲבָהֶן וְחֵדוּ בְּהוּ בְכֻמָּה בְּנִין
קְדִישִׁין דְּבִסְתְּרֵינֵיהוּ וְחֻדָּאן פּוּלְהוּ.

בְּר עֵיִל קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּפִלְגוּת לִילֵיא
כוּלְהוּ קִיִּמֵי מִתְקַנָּן פְּדָקָא יֵאוּת. וְכָל
אֲשֶׁתְּדִלוּתָא דְאֲשֶׁתְּדִלֵי כָל הַהוּא יוֹמָא
בְּחֵדוּשֵׁי דְאוֹרֵי־תֵא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
תִּיאוּבְתִיָּה בְּאִינוּן צְדִיקֵיא דְחֵדִישׁוּ בְּה מִלִּין
וְאֲשֶׁתְּעֲשֵׂע בְּהוּ וּבְאִינוּן מִלִּין.

לְבַתֶּר כּוּלְהוּ מִתְתַּקְנָן דְּכֵר וְנוֹקְבָא. וְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְּתֵר דְאַרְח וְאֲשֶׁתְּעֲשֵׂע בְּהוּ
בְּכָל אִינוּן מִלִּין רְזִין דְחֻכְמָתָא דִּילְהוּן, אֲתַגְלִי
עֲלֵיִיהוּ וְאִינוּן חֻמָּאן בְּהַהוּא נוֹעַם יְיָ. כְּדִין
כְּלָהוּ חֻדָּאן בְּחֻדָּה סְגִי, עַד דְמִתְפַּשְׁטֵי זִינָא
וְנַהוּרָא דִּילְהוּן. וּמַהְהוּא מְשִׁיכוּ זִינָא וְנַהוּרָא
דְחֻדָּה דִּילְהוּן, עַבְדִּין פִּירִין וְאִיבִין לְעֵלְמָא
דָּא. וְהַהוּא פְּרִי וְאִיבָא עֵאל תַּחֲת גְּדַפּוּי
דְשְׁכִינְתָא, עַד זְמַנָּא דְאִיצְטְרִיךְ.

וְכֵן מִשְׁתַּעֲשֵׂע בְּכָל צְדִיק וְצְדִיק (וְאִמֵּר) וְאִמְרִין,
זַפָּאָה אִיהוּ מִלְפָּא דְבְנִין אֵלִין אֲתַבְּרִירוּ
לְחוּלְקִיָּה וְעַדְבִּיָּה.

קָרָא אֲתַעַר מְאֻמְצֵיתָא דְרַקִּיעָא וְקָרָא בְּקָל
תְּקִיף וְאִמֵּר, (תְּהֵלִים קל"ז) זְכוּר יְיָ לְבְנֵי אָדוּם
אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד
הַיְסוּד בְּה. כְּדִין עָרְטִירוּ דִּילֵיהּ וְקָרְקוּרָא
דִּילֵיהּ וּמְכַל צְדִיקֵיא דְתַמָּן אֲשֶׁתְּמַע בְּתַלַּת
מָאָה וְתַשְׁעִין רַקִּיעִין. בְּגִין דְלֹא אִית חֻדָּה
וְשַׁעֲשׂוּעָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲלֵא בְשַׁעֲתָא
דְקִיִּמֵי בְּהוּ (דְקֵאִים כְּהֵרִי) צְדִיקֵיא דְתַמָּן. וּבְגִין
דָּא אוֹמֵי וְאִמֵּר, (תְּהֵלִים קל"ז) אִם אֲשַׁכַּחְךָ יְרוּשָׁלַיִם
תַּשְׁפַּח יְמִינִי תְדַבֵּק לְשׁוֹנֵי לְחַפֵּי אִם לֹא
אֲזַכְּרִכִּי אִם לֹא אַעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֵאשׁ

יוֹצֵא וְהֵם נִכְנָסִים, וְעוֹמְדִים לְפָנֵי
הָאֲבוֹת, וְשׁוֹמְחִים בְּהֵם וּבְכֻמָּה
בְּנִים קְדוּשִׁים שְׂפֹכִיכֵם וְשׁוֹמְחִים
כָּלֵם.

בְּשִׁנְכֵנִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּחֻצוֹת הַלְּיָלָה, כָּלֵם עוֹמְדִים
מִתְקַנְיִם פְּרָאוּי, וְכָל הַהִשְׁתַּדְּלוּת
שֶׁהִשְׁתַּדְּלוּ כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם
בְּחֵדוּשֵׁי תוֹרָה, תַּאֲוֹת הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹתָם צְדִיקִים
שֶׁחֻדְשׁוּ בְּה דְכָרִים, וּמִשְׁתַּעֲשֵׂע
בְּהֵם וּבְאוֹתָם הַדְּכָרִים.

אֲחֵר כֶּף כָּלֵם מִתְקַנְיִם זְכֹר וְנִקְבָּה,
וְאֲחֵר שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַרְיַח
וְהִשְׁתַּעֲשֵׂע בְּהֵם בְּכָל אוֹתָם
דְּכָרִים סוּדוֹת חֻכְמָתָם, מִתְגַּלְּה
עֲלֵיהֶם, וְהֵם רוֹאִים בְּאוֹתוֹ נֵעַם
ה', אִז כָּלֵם שׁוֹמְחִים בְּחֻדָּה רַבָּה
עַד שְׁמִתְפַּשֵּׁט זִינוּם וְאוֹרָם,
וּמֵאוֹתוֹ הַמְשִׁיךְ זִיו וְאוֹר שֶׁל חֻדָּה
שְׁלֵהֶם עוֹשִׂים פְּרוֹת וְתוֹלְדוֹת
לְעוֹלָם הַזֶּה, וְאוֹתוֹ פְּרִי וְתוֹלְדָה
נִכְנָס תַּחַת כַּנְפֵי הַשְּׁכִינָה עַד זְמַן
שֶׁצָּרִיךְ.

וְכֵךְ מִשְׁתַּעֲשֵׂע בְּכָל צְדִיק וְצְדִיק,
(וְאִמֵּר) וְאוֹמְרִים: אֲשֶׁרִי הַמְּלַךְ
שְׁבָנִים הִלְלוּ נִבְרָרוּ לְחַלְקוֹ
וְגוֹרְלוֹ!

קוּרִי מִתְעוֹרֵר מְאֻמְצֵע הַרְקִיעַ
וְקוּרָא בְּקוֹל חֻזַּק וְאוֹמֵר: זְכֹר ה'
לְבְנֵי אָדוּם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם
הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוּד בְּה.
וְאִז רַעַשׁ הַשְּׁמַחָה שְׁלוֹ וְהַקְּרָקוּר
שְׁלוֹ וּמְכַל הַצְּדִיקִים שְׁשֵׁם
נִשְׁמָעִים בְּשִׁלְשׁ מֵאוֹת וְתַשְׁעִים
רַקִּיעִים, מִשׁוּם שְׁאִין חֻדָּה
וְשַׁעֲשׂוּע לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲלֵא
בְּשַׁעֲה שְׁעוֹמְדִים בְּהֵם (שְׁעוֹמֵד יַחַד
עִם) הַצְּדִיקִים שְׁשֵׁם, וּמִשׁוּם זֶה
נִשְׁבַּע וְאִמֵּר: אִם אֲשַׁכַּחְךָ
יְרוּשָׁלַם תַּשְׁפַּח יְמִינִי תְדַבֵּק
לְשׁוֹנֵי לְחַפֵּי אִם לֹא אֲזַכְּרִכִּי אִם

לְשׁוֹנֵי לְחַפֵּי אִם לֹא אֲזַכְּרִכִּי אִם לֹא אַעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֵאשׁ